

Ἀριθμ. Πρωτ. 217

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΙΕΡΩι ΚΛΗΡΩι ΚΑΙ ΤΩι ΕΥΣΕΒΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἕκαστος ἄνθρωπος, πλασθείς κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, εἶναι ναός Κυρίου. Πολύ δέ περισσότερον ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν καί ἐχρίσθημεν διά τοῦ Ἁγίου Μύρου καί ἐνεκεντρίσθημεν εἰς τήν καλλιέλαιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἴμεθα ναοί τοῦ ἐν ἡμῖν Ἁγίου Πνεύματος, ἀκόμη καί ἐάν διά ποικίλων ἁμαρτιῶν, ἑκουσίων ἤ ἀκουσίων, ἀπομακρυνώμεθα ἀπό τοῦ Κυρίου. «Εἰ ἡμεῖς ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστός μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτόν οὐ δύναται» (Β' Τιμ. β' 13).

Ταύτην τήν χάριν παρέχει ἡμῖν τό Ἅγιον Μύρον, διότι, καθώς λέγει ὁ Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, ἡ τοῦ μύρου τελετή τελειωτική τῶν θεουργιῶν γνώσεως καί ἐπιστήμης, διά τῆς ὁποίας ἱερῶς ἡ πρός τήν θεαρχίαν ἀναγωγή καί μακαριωτάτη κοινωνία τελεσιουργεῖται. Τό Μύρον τόν ἁγιασμόν παρέχει τοῦ Πνεύματος, δίδοται δέ πᾶσι τοῖς πιστοῖς ὡς χρίσμα πνευματικόν, χάρισμα βασιλικόν, ἁγιαστικόν ψυχῶν καί σωμάτων.

Δι' αὐτοῦ λαμβάνομεν τήν ἀπαρχήν τοῦ Πνεύματος, παρ' Οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθή καί πᾶν δώρημα τέλειον. Ὁ δέ Θεός ἡμῶν, ὁ καί ἐν τῷ νόμῳ δούς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καί τοῖς Ἀποστόλοις Αὐτοῦ, πάντας τούς χριομένους μύρῳ θείῳ ἁγιάζει καί κατατάσσει εἰς τήν χορείαν τῶν χάριτι σεσωσμένων, ἐάν φυλάξωσιν ἄσπιλον μολυσμοῦ τόν χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας αὐτῶν καί ἀγωνίζωνται ὅπως μή λυπήσωσι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό Ὁποῖον ἔλαβον διά τοῦ Ἁγίου Χρίσματος. Ὅτι ἐκ τοῦ μύρου ἐστί τό οἰκείους εἶναι Θεῷ καί δούλους γνησίους τούς εὐσεβεῖς, καί διά τῆς ἁγίας ταύτης σημειώσεως ὑπό ἁγίων Ἀγγέλων καί πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως ἐπιγινωσκόμεθα, σύμμορφοι αὐτοῖς γινόμενοι.

Τήν ἁγιότητα δέ ἔχοντες ὡς σκοπόν τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν εἰς τήν παροῦσαν ζωήν, τηροῦμεν τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἵνα μένῃ μετά πάντων

ἡμῶν τό Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ ἀγαθός Παράκλητος, καί κληρονομήσωμεν τήν οὐράνιον Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, κατά τό «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι» (Α΄ Πέτρου, α΄ 16).

Πανίερος οὖν θεσμός τῆς Μητρός ἡμῶν Ἐκκλησίας τυγχάνει ὁ καθαγιασμός τοῦ Ἁγίου Μύρου κατά διαστήματα, ἀποφάσει δέ τῆς ἡμετέρας Μετριότητος καί τῆς περί ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου θά τελεσθῇ τό ἐνεστώς ἔτος κατά τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου καί θέλει λάβει πέρας κατά τήν προσεχῆ Μεγάλην Πέμπτην. Προηγηθήσεται δέ ἡ ἕψησις τοῦ Ἁγίου Μύρου ἀπό Μεγάλης Δευτέρας ἕως καί τῆς Μεγάλης Τετάρτης, ὅτε καί μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης μύρῳ πολυτιμήτῳ τόν Κύριον πόρνης γυναικός, τῆς σωφρονεστέρας πάντων ἀναδειχθείσης, ἐκ τοῦ πολλοῦ πρός τόν Χριστόν αὐτῆς πόθου.

Ὁ διά τῆς παρούσης πατριαρχικῆς ἡμῶν Ἐγκυκλίου ἐξαγγελλόμενος καθαγιασμός ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν εὐλογίαν δι' ἡμᾶς τούς ἐπιτελοῦντας αὐτόν, ἀλλά καί διά πάντας τούς παρισταμένους καί συμμετέχοντας, νεμόμενον δέ τό Ἅγιον Μύρον εἰς τάς ἀνά τήν οἰκουμένην ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, καθίσταται ἀδιάλειπτος πηγή ἁγιασμοῦ, «ἔνδυμα ἀφθαρσίας καί σφραγῖδα τελειοποιόν ἐκτυποῦσα τοῖς τό θεῖον Λουτρόν δεχομένοις τήν ἁγίαν ὀνομασίαν τοῦ Πατρός καί τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Οὕτω καί ὑμεῖς, τέκνα καί ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ, μή λησμονῆτε τό εὔσημον τοῦτο γεγονός τοῦ Καθαγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου ἐν τῷ Ἱερῷ ἡμῶν Κέντρῳ, φιλοτιμίαν δέ ποιήσασαθε ἵνα συμμετάσχητε αὐτοῦ εἴτε εὐχετικῶς καί νοερῶς εἴτε συντρέχοντες ποικιλοτρόπως εἴτε προσερχόμενοι εἰς τόν Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν ἀπό Μεγάλης Δευτέρας ἄχρι τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ὅτε τέλος λήψονται αἱ κατανυκτικαί τοῦ Καθαγιασμοῦ τελεταί, λαμβάνοντες εὐλογίαν καί χάριν παρά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί γευόμενοι τῶν ἀγαθῶν καί δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αὐτοῦ ἡ Θεία χάρις καί τό ἄπειρον ἔλεος εἴησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

,βιβ΄ Μαρτίου ις΄

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίας κατά τήν Ἱεράν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, τῇ Παρασκευῇ, 30ῇ Μαρτίου ἐ.ἔ. .